

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/315/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

124/2014. (VI. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. április 25-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2014. június 12-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2013. április 25-én postai úton terjesztette elő a panaszát a 2013. április 20-án 19 óra 31 perckor történt rendőri intézkedés miatt.

I.

1) A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2013. április 20-án 14 óra körül meglátogatta N. M. telektulajdonos szomszédját, mivel volt egy Babetta típusú eladó kismotorja. Mivel a panaszosnak előző nap volt a születés napja, N. M. megkínálta egy kis pálinkával. Beszélgetni és iszogatni kezdtek, mivel a panaszos nem szokott pálinkázni, nagyon hamar a fejébe szállt az ital. A panaszos kb. egy-másfél órát volt N. M-nél, amikor érezte, hogy most már haza kellene mennie, ezért elindult. Amikor kilépett a kapun, találkozott N.M. unokahúgával, M. A-val, aki belekötött a panaszosba (Na, sikerült jól lesz****d a nagybátyámat?)") A panaszos közölte vele, hogy talán nem ezzel kellene foglalkoznia, hanem azzal, hogy a korábbi kutyája kiszökései miatt kölcsönadott rétegelt lemezeket visszaadja vagy kifizesse a panaszosnak. A panaszos ekkor már erősen ittas volt, a nő visszaszólt valamit, amire a panaszos elkezdte a lapokat leszerelni a kerítésről. Ekkor megjelent a helyszínen M. A. kb. 80 kg-os édesanyja, aki a 45 kg súlyú panaszost teljes erőből a földre lökte, majd ezután egy törött végű fahusáanggal a panaszos feje felé szurkált,

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

illetve ütlegelést imitálva próbálta a panaszost megfélemlíteni. A nő tovább szitkozódott káromkodott. A panaszos miután sikerült összeszednie magát, mérgesen elkezdte letépkedni, lerugdosni a lemezeket az ajtóról, amiről M. A. felvételt készített, de azon csak a panaszost terhelő dolgokat rögzítette, majd értesítette a rendőrséget.

Amikor megérkezett a két rendőr megkérdezték, hogy önként velük megy-e a panaszos, vagy megbilincseljék. A panaszos azt mondta, hogy „mehetünk fiúk”, majd beült a gépkocsi hátsó ülésére. A panaszos kérte a rendőröket, hogy álljanak meg a lakásánál, mert ott vannak az iratai és a pénztárcája, és a telefonja, de a rendőrök ezt megtagadták. A panaszosnak innentől kezdve nincsenek emlékei, a következő, amire emlékszik, hogy egy orvosi rendelőben van, ahol a vérző öklét és a könyökét lefertőtlenítették. Ezután megint nem emlékszik az eseményekre, csak arra, hogy a G.-i Rendőrkapitányságon van, ahol egy szőke nővel vitatkozott, és akitől tampont kért, mert éppen menstruált és már időszerű lett volna a tampon cseréje. A panaszosnak nem adtak tampont, ezért orvost és mentőautót követelt, de helyette azt a választ kapta, hogy ha nem nyugszik le, megbilincselik. Ezután a panaszos következő emléke az, hogy egy zárt szobában vízért és cigarettáért kiabál. Ekkor kinyílt az ajtó, és egy férfi rendőr kikapta a panaszos kezéből a melegítő nadrágját, és kidobta a folyosóra a panaszos cipője mellé. Ezután a panaszos kapott egy pohár vizet, azzal a fenyegetéssel, hogy meg fogják bilincselni. Az eztán történetekre megint nem emlékszik a panaszos, a következő emlékképe, hogy a ruhájában és a cipőjében ül a folyosón, majd egy magas rendőr elvitte egy szobába, ahol össze-vissza kente a kezét fekete festékkal, ujj- és tenyérnyomatot vett a panaszostól, majd le is fényképezte. Ezután egy szobában kikérdezte ugyanaz a rendőr, a panaszos próbált felelni, de az alkoholtól és a szomjúságtól alig bírt beszélni. A panaszos megkérdezte a rendőröktől, hogy hogyan fog hazajutni, amire az volt a válasz, hogy „ahogyan akar”. Ezután a rendőr felolvasta, hogy mit írt a jegyzőkönyvbe. A panaszos az elhangzottak felét fel se fogta, aláírta, mert már nagyon szeretett volna hazajutni, tampont cserélni, enni és lefeküdni. A panaszos nem tudta, hogy hány óra van, ezért kérte a magas rendőrt, hogy hadd telefonáljon, vagy legalább hívják fel neki a M.-i Polgárőrséget, hogy vigyék haza a panaszost. A rendőr a kapuszolgalatoshoz irányította, aki viszont azt mondta a panaszos kérésére, hogy nem tudja a polgárőrség számát. Ezután a kihallgatást foganatosító rendőr kilökte a panaszost az épületből, hogy mehet haza. A panaszosnak se pénze nem volt az útiköltségre, se telefonja, egy szál atlétában és szakadt tréningnadrágban volt. A Hév jegykezelője kegyes volt a panaszoshoz, de a Volánbusz sofőrje már nem, ezért a Hévállomástól gyalog (még mindig tántorogva és fázva) kellett hazamennie a panaszosnak. A panaszos nem tudja, hogy mennyi idő alatt ért haza, csak arra emlékszik, hogy fázott. A panaszos másnap későn ébredt, a testén több ponton (bal könyék, baloldali bordái, térde) fájdalmat érzett, amiket M.A. édesanyja okozott, azonban előző nap az alkohol miatt ezeket nem észlelte. A panaszos fájdalomcsillapítóval próbálta a fájdalmát enyhíteni, de végül este mentőt hívott, akik a kórház sürgősségi traumatológiájára szállították.

2) A panaszos mellékelten megküldte a kórház ambuláns lapját másolatban. Eszerint mellkas zúzódása, könyök és térd zúzódása van, sérülései 8 napon belül gyógyulnak.

3) A panaszos megküldte továbbá a gyanúsított kihallgatásról készült jegyzőkönyvet, ami rögzíti, hogy a panaszos kihallgatására 2013. április 20-án 19 óra 31 perckor került sor és 20 óra 7 percig tartott. A panaszost garázdaság vétségének elkövetésével gyanúsították. A panaszos elismerte, hogy valóban ütötte és rúgta a kerítést, de a vitára már nem emlékezett az alkohol miatt, amit N. M-nél fogyasztott, akihez egy motor adásvétele miatt ment át. Úgy gondolta, hogy H. A. kezdte a vitát, és a korábban adott lemezekkel volt kapcsolatos.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) a) Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés rögzíti, hogy a panaszost 2013. április 20-án 16 óra 15 perckor az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján igazoltatták, illetve az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján előállították. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Az esemény rövid leírásaként B. T. r. zls. előadta, hogy szolgálata teljesítése során a fenti napon 16 órakor azt az utasítást kapta az ügyeletes tisztától, hogy azonnal menjen a M. város, M. utca 4. szám elé, mert ott egy őrző személy fenyegeti az ottlakó állampolgárokat. A helyszínre 16 óra 10 perckor érkezett a r. zls., ahol az utcába érve azt tapasztalta, hogy egy vékony, szedett-vedett ruházatban lévő személy rángat egy drótkerítést, majd ordibálva a járóautó irányába szalad. Ezt észelve a rendőr kiszállt a szolgálati gépjárműből, és felszólította, hogy azonnal álljon meg és igazolja magát. A fenti személy csak többszöri rendőri felszólításnak volt hajlandó eleget tenni, de igazolni nem tudta magát, mert nem volt nála olyan fényképes igazolvány. Kérdésre, elmondta, hogy őt nem érdekli semmi és hagyja a rendőr békén. Időközben meghallgatta a r. zls. a bejelentőt, H. A.-t, aki elmondta, hogy aznap 15 óra 30 perckor a kertben kertészkedett, amikor a panaszos az utcafrontról elkezdte ingerelni a kutyáit. Ő nem akart konfliktusba keveredni, így a kutyákat bevitte a házba, ekkor a panaszos őrzöngeni kezdett, cibálta a kerítést, és több alkalommal megfenyegette, hogy jöjjön ki az utcára különben szétveri a fejét, kinyírja. Ekkor hívta a rendőrséget, de ennek ellenére a fenti személy tovább folytatta a fenyegetőzést, majd először ököllel, majd több alkalommal lábbal addig rugdosta a kiskapun elhelyezett faburkolatot, míg arról több rész leszakad, betört. Az esetnek szemtanúja volt, H. B.-né, valamint Sz. T.-né. Mindhárom személy elmondta, hogy próbálták megfékezni a panaszost, de nem sikerült. A panaszos azon agresszív viselkedése, ahogyan fenyegetőzött, miközben ököllel szétverte a kerítést, félelmet, megbotráncozást, és riadalmat keltett bennük. Továbbá elmondták, hogy ez már nem az első eset, ami most történt. A panaszos személyi sérülést magán kívül senkinek nem okozott. Mivel igazolni nem tudta magát, illetve pszichés állapota miatt, (biztonsági intézkedés) valamint általa elkövetett cselekmény (garázdaság) miatt közölte vele a r. zls. hogy elő fogja állítani a G.-i Rendőrkapitányságra, amelyet megértett és tudomásul vett. A r. zls tájékoztatta az ügyeleteset a történetéről. Előállítását követően a panaszos adatai megállapításra kerültek, körözésben nem szerepel. Viszont a RZS Neo szerint számtalan esetben volt már vele szemben kényszerintézkedés.

Mivel mindkét kezén a kerítés szétverés miatt hámsérülések voltak, így a g.-i Sztk-ra szállította a r. zls., ahol az orvos megvizsgálta, és megállapította, hogy beszámítható, sérülése hámsérülés, amelyet helyszínen lekezelt. Ezután a panaszost panaszmentesen átadta a r. zls. az ügyeletes tisztnek.

A védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 4.§ (4) bekezdése alapján 16 óra 20 perckor megtörtént. Az előállítás okáról a tájékoztatót és az előállítás idejéről szóló igazolást, továbbá az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8), (9) bekezdése, illetve a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. pontja alapján jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást a panaszos megkapta.

A panaszost 17 óra 20 perckor ügyeletes tisztnek a G.-i Rendőrkapitányságra. Az előállítás 20 óra 40 perckor megszűnt ekkor a panaszost szabadították.

b) A parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt.

c) A Nyilatkozat elnevezésű iraton a panaszos aláírásával megerősítve úgy nyilatkozott, hogy az Rtv. 92-93.§ szerinti jogorvoslati lehetőségekről a tájékoztatást megkapta, az intézkedéssel szemben panasszal nem kíván élni, az előállítással kapcsolatos tájékoztatásokat és igazolást megkapta, sérülést nem szenvedett, élelmezést nem kért.

2) B. T. r. zls. 2013. április 20-án kelt jelentése szó szerint megegyezik az elfogásról készült jelentésben az esemény rövid leírásaként előadottakkal.

3) B. T. r. zls. 2013. május 20-án kelt jelentésében előadta, hogy a korábbi jelentéseit fenntartja. Az események leírásaként megismétli az április 20-i jelentésben előadottakat. A Testület kérdéseire válaszolva előadta még, hogy az intézkedése jogalapja a garázdaság, illetve a zaklatás bűncselekményi tényállása volt. Az ügyeletes tiszt küldésére érkeztek a helyszínre. Bevetési ruházatot hordott ő és társa is. Kizárólag az intézkedéssel kapcsolatos párbeszéd zajlott a helyszínen, bár a panaszos az erős ittassága miatt mindenről beszélt. A panaszost megfelelően tájékoztatták a jogorvoslati lehetőségeiről, de ittasságából kifolyólag valószínűleg fel sem fogta, hogy mi történik. A panaszost azért állították elő, mert a garázdaság és a zaklatás bűncselekménye is fennállt, valamint nem tudta magát igazolni. A panaszoson sérülések voltak, így először a folyosón helyezték el. A panaszos nem kért kiértesítést. A panaszos említette, hogy a környéken lakik, de az állítólagos lakása a beszállításával ellentétes irányban volt, nem kérte, hogy a rendőrök vigyék haza a telefonjáért, irataiért. Az előállítás időtartama alatt gyanúsítottként kihallgatták a panaszost. A panaszos orvosi ellátást a helyi orvosi rendelőben biztosították, az orvos látta el a hámsérüléseit, zúzódásait. Erről ambuláns lap is készült. A panaszos nadrágjából az övet és a cipőjéből a fűzőt szedték csak ki, mivel azt nem tarthatja magánál az előállító helyiségben. A panaszossal szemben büntetőeljárás indult zaklatás bűncselekménye miatt.

A Testület további kérdéseire a r. zls. nem tudott válaszolni, mivel nem volt jelen az eseményekkor.

4) Az előállítás időtartamáról szóló – a panaszos által aláírt – igazolás szerint a panaszos előállítása 16 óra 15 perctől 20 óra 40 percig tartott. Kiértesítést nem kért, panasszal nem élt, élelmezést nem kért.

5) A rendőrség megküldte az ambuláns lapot, ami rögzíti, hogy a panaszos elmondás szerint 4 sört és 2 dl pálinkát fogyasztott. Az alkoholszag jól érezhető, pszichiátriai kezelést nem igényel. A diagnózis ittasság.

6) F. A. r. őrnagy 2013. május 21-én kelt jelentésében előadta, hogy 2013. április 20-án 8 órától 21-én 8 óráig ügyeletes tiszt szolgálatot látott el. 15 óra 11 perckor érkezett egy bejelentés M. városból arról, hogy ott egy ittas személy zaklatni kezdte bejelentőt, majd pedig garázda módon viselkedett a családtagok és szomszédok jelenlétében is, mindenkit megfenyegetett, bántalmazásukat helyezte kilátásba. H. A. bejelentő többször is telefonált a

rendőrök kiérkezése előtt, mivel nagyon félt a személytől, aki a kerítését meg is rongálta, viselkedése félelmet és megbotránkozást keltett benne.

A K.-i Rendőrőrsről nem lehetett rendőröket küldeni, mivel éppen egy önkasztott személynél intézkedtek, ezért a G.-i Rendőrkapitányság KMB-s kollégáit küldte a r. őrnagy a helyszínre, akik visszajelezték, hogy a helyszínen tartózkodókat meghallgatták, illetve a panaszos tényleg ittas állapotban üvöltözik, fenyegetőzik, erőszakos magatartást tanúsít, ezért őt előállítják.

Az előállító helyiségben történő elhelyezését megelőzően B. T. r. zls és M. M. r. őrm. a g.-i orvosi ügyeletére szállították a panaszost, hogy a kezén látható felületi, hámsérüléseket ellássák. Az orvosi ellátás során nem panaszkodott sem a rendőri intézkedésre, sem pedig nem említette, hogy menstruál, és ezért lássák el őt tamponnal.

Az előállító helyiségben történő elhelyezése előtt tájékoztatása megtörtént a jogorvoslati lehetőségekről, az előállító helyiség rendjéről, és az előállítás várható idejéről, valamint az eljárási cselekményekről. A tájékoztatást követően a r. őrnagy megkérdezte tőle, hogy van-e valamilyen panasz, illetve van-e akadálya annak, hogy őt előállító helyiségben elhelyezzék.

A panaszos nem panaszkodott, ittas állapotban volt, minősíthetetlen módon beszélt és már ekkor fenyegetett azzal, hogy mindenkit feljelent, de nem indokolta azt. Élelmezést nem kért, és mivel az előállítás ideje nem haladta meg az 5 órát, ezért nem is intézkedtek erre vonatkozóan. A r. őrnagy többször is bement hozzá az előállító helyiségbe, mivel folyamatosan zörgött és üvöltözött, bár nem tett kárt sem önmagában, sem pedig a helyiségben. A r. őrnagy többször kiengedte a panaszost a mellékhelyiségbe, amikor már nyugodtan lehetett vele beszélni, igaz ez már az előállítást követő 2-3. órában volt.

A Bűnügyi Technikai Alosztály rendőrei kihallgatták, rabosították, majd pedig 20 óra 43 perckor szabadították.

A panaszos nem kérte a r. őrnagyot és tudomása szerint egyetlen kollégáját sem arra, hogy hívjanak fel valakit és tájékoztassuk tartózkodási helyéről. Nem tájékoztatta arról, hogy nincsen nála készpénz és problémát jelent neki a hazautazás.

Egy esetben a mellékhelyiség felkeresése előtt a panaszos gúnyos mosollyal közölte, hogy menne ugyan, de tamponra lenne szüksége, adjon neki a r. őrnagy. Az őrnagy közölte vele, hogy az emeleti öltözőben keres neki, ha szükséges, de akkor legyen picit türelemmel, ahogy szolgálati feladatai ellátása engedi, felmegy. A panaszos ekkor ugyancsak gúnyosan közölte, hogy nincsen szüksége rá, csak tesztelte.

Az előállítás további körülményeiről, annak útvonalára, az aközben elhangzottakról, a rendkívüli őrral történő beszélgetéséről nyilatkozni nem tudott a r. őrnagy. Az intézkedő személyek ruházata az előírásoknak megfelelő, rendszeresített ruházat volt. A kihallgatásának időpontjában véleménye szerint már tiszta állapotban volt a panaszos, legalábbis a r. őrnagy már tudott vele értelmesen beszélni, leszámítva, hogy akkor is minden ok nélkül a feljelentéssel fenyegetőzött.

Távozásakor sem panaszkodott semmire csak a Testületet emlegette és azt, hogy mindenkit feljelent, bár nem indokolt semmit. A panaszos ruházata egyébiránt egy atléta és egy melegítónadrág volt, mely emlékei szerint mindvégig nála volt, bár a nadrág folyamatosan lecsúszott róla, amelynek az oka a r. őrnagy előtt nem ismert.

6) K. L. r. hdgy. 2013. május 21-én kelt jelentésében előadta, hogy 2013. április 20-án szolgálata teljesítése során az ügyeletes tiszt jelezte, hogy beszállítottak egy garázdasággal gyanúsítható nőt, akit meg kell hallgatnia gyanúsítottként. A r. hdgy. meghallgatta B. T. r. zls. intézkedő járőrt az esettel kapcsolatban, aki elmondta, hogy az ominózus napon a délutáni órákban az ügyeletvezető utasítására megjelent M. város, M. utcában, mert onnan garázdaságról tettek bejelentést. A r. zls. elmondta, hogy a panaszos, amikor meglátta a járőrautót, felé rohant, kiabált és kihívó magatartást tanúsított. A panaszos akkor sem hagyott fel közösség ellenes cselekményével, amikor a rendőrök belekezdték az intézkedésbe. Beszállították a G.-i Rendőrkapitányság épületébe, majd átadták az ügyeletes tisztnek, akik az előállító helyiségbe helyezték el, hogy kihallgatásáig lecsillapodjon.

A r. hdgy. 19 óra 15 perc körüli időben az előállító helyiségbe ment, ahol a panaszos gyanúsítottat megkérdezte, hogy jobban van-e, és kihallgathatják-e most. A panaszos igennel felelt, így a Bűnügyi Technikai és Készenléti Alosztály irodájába kíserte, ahol a délutáni cselekményéről beszélgetett vele. A panaszost miután beszámíthatónak és kihallgathatónak találta, megkezdte a gyanúsított kihallgatását. Miután a panaszos elmondta az esettel kapcsolatos verzióját (amit jegyzőkönyvbe foglalt a r. hdgy.) felolvasta neki mindazt, amit leírt, és mivel egyetértett mindennel, és nem volt más közlendője, indítványa, avagy megjegyzése, a r. hdgy. lezárta a jegyzőkönyvet és aláíratam vele mindegyik példányát. Mivel a gyanúsított abból kért egy másolatot, átadott részére egyet, majd visszakísérte azt előállító helyiségbe.

Ezután előkészítette a rabosító helyiséget bűnügyi nyilvántartásba vételre, majd ismét kikísértem a panaszost az előállítóból, lefényképezte, valamint ujj- és tenyérnyomat mintát vett tőle. A feladatai elvégzése után az ügyeleti folyosóra kíserte, ahol átadta az ügyeletes tisztnek, aki a szabadítását intézte.

A r. hdgy. beszámolt még arról, hogy amikor a gyanúsítottat az ügyeletes szabadon bocsátotta és kíserte, valóban összetalálkozott vele a kapitányság aulájában, ahol valóban megkérdezte tőle, hogy fog hazajutni. A r. hdgy. javasolta neki, ha taxival akar menni, akkor a kapus tud neki segíteni. A panaszos hozzá intézett utasítására, miszerint őt vigyék haza a járőrök vagy a polgárőrök, azt válaszolta a r. hdgy., hogy ezt ne velem beszélje meg, mert ebben nem tud neki segíteni.

A r. hdgy. nem emlékszik, hogy a kihallgatásán vagy a „rabosítása” közben jelezte-e a panaszos, hogy szomjas, éhes vagy egészségügyi problémája van.

A r. hdgy. kijelentette továbbá, hogy a gyanúsítottat részéről nem érte semmiféle testi erőszak, negatív érzelmi hatás, nélkülözés, illetve szükségleteiben való korlátozás. Továbbá arról sincs tudomása, hogy bármelyik kollégája ilyen vagy hasonló konfrontációnak tette volna ki.

A r. hdgy. még megjegyezte, hogy az esettel kapcsolatban nem tud olyan tényekre nyilatkozni, amelyeknél nem volt jelen, így csak a személyes tapasztalatomon alapuló cselekményeket foglalta bele fenti jelentésébe.

7) P. M. r. zls. 2013. május 21-én kelt jelentésében előadta, hogy 2013. április 20-án 6 órától 2013. április 21-én 6 óráig szolgálatirányító parancsnokként látott el szolgálatot a G.-i Rendőrkapitányságon. A bejelentés és a helyszíni intézkedés körülményeit az ügyeletes tiszttel azonos módon adja elő.

A panaszost, mivel rajta a kerítésrongálásból származó hámsérülések voltak, az intézkedő rendőrök a g.-i Sztk.-ra szállították orvosi vizsgálat céljából.

Ezt követően a rendőrkapitányságon a panaszost tájékoztatták a panaszost a jogorvoslati lehetőségeiről, az előállító helység rendjéről, az előállítás várható időtartamáról, a vele szembeni további eljárási cselekmények végrehajtásáról, valamint az étkezési lehetőségről. A panaszos a tájékoztatás során több alkalommal közbevágott, és fenyegetőzött, hogy mindenkit fel fog jelenteni, mert ő csak áldozat és őt provokálták, és ezért került ilyen helyzetbe.

A panaszost az előállító helységbe 17 óra 30 perckor helyezték el, ellene büntető feljelentés készült garázdaság miatt.

További eljárási cselekményeket (gyanúsított kihallgatás, rabosítás) a Bűnügyi Technikai Alosztály munkatársai végeztek. Ezek végeztével a panaszost 20 óra 43 perckor szabadon bocsátották és az előállítás időtartamáról az igazolást átadták neki.

Az előállítás időtartama alatt étkezést nem kért és nem is kapott, mivel az időtartam nem haladta meg az 5 órát. A r. zls. előadta még, hogy a panaszos felé nem jelezte a tampon igényét, illetve tudomása szerint az orvosi ellátás során sem jelezte ezt, továbbá arról sincs tudomása, hogy tőle a nadrágját bárki elvette volna, és őt az ő szavaival élve kilökték volna az utcára.

8) A rendőrség megküldte a nyomozás megszüntetéséről szóló, 2013. május 15-én kelt határozatot, ami rögzíti, hogy a megszüntetésre a magánindítvány hiánya miatt került sor.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv., Szolgálati Szabályzat és egyéb joganyag rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, valamint a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, és a II. cikkben foglalt emberi méltósághoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a rendőröknek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége a panasz alapjául szolgáló eseményekkel összefüggésben.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 8. § előírásai szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és – szükség esetén – a helyszín biztosítása iránt. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 324. § (1) bekezdése szerint, aki idegen vagyontárgy megsemmisítésével vagy megrongálásával kárt okoz, rongálást követ el.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 177. § (1) bekezdése b) pontja szerint tulajdon elleni szabálysértést követ el az, aki ötvenezer forintot meg nem haladó kárt okozva készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélést, csalást, szándékos rongálást követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli.

A Btk. 271. § (1) bekezdése szerint, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, garázdaság vétségét követi el.

A Szabs. tv. 170. §-a szerint, aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, garázdaság szabálysértését követi el.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy a panaszos összeszólalkozott az utcán a szomszédal, amely vita odáig fajult, hogy a panaszos kiabálva elkezdte szétbontani a kerítést.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy a panaszos szabálysértést vagy bűncselekményt követett (garázdaság), tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

2) A panaszos előállítására kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

a) A Testület az előállítás foganatosításával kapcsolatosan elsőként azt vizsgálta, hogy a panaszos előállítására jogszerűen került-e sor.

A rendőrségi iratok rögzítik, hogy a rendőrök 16 óra 10 perckor – telefonos bejelentés alapján az ügyelet utasítására – érkeztek a helyszínre. Az az utcába érve azt tapasztalták, hogy egy vékony, szedett vedett ruházatban lévő személy rángat egy drótkerítést, majd ordibálva a járóautó irányába szalad. Ezt észelve a rendőr kiszállt a szolgálati gépjárműből, és felszólította, hogy azonnal álljon meg és igazolja magát. A fenti személy csak többszöri rendőri felszólításnak volt hajlandó eleget tenni, de igazolni nem tudta magát, mert nem volt nála olyan fényképes igazolvány. Ezután meghallatták a bejelentőt, H. A.-t, aki elmondta, hogy aznap 15 óra 30 perckor a kertben kertészkedett, amikor a panaszos az utcafronttól elkezdte ingerelni a kutyáit. Ő nem akart konfliktusba keveredni, így a kutyákat bevitte a házba, ekkor a panaszos őrrjöngeni kezdett, cibálta a kerítést, és több alkalommal megfenyegette, hogy jöjjön ki az utcára különben szétveri a fejét, kinyírja. Ekkor hívta a rendőrséget, de ennek ellenére a fenti személy tovább folytatta a fenyegetőzést, majd először ököllel, majd több alkalommal lábbal addig rugdosta a kiskapun elhelyezett faburkolatot, míg arról több rész leszakad, betört. Az esetnek szemtanúja volt, H. B.-né, valamint Sz. T.-né. Mindhárom személy elmondta, hogy próbálták megfékezni a panaszost, de nem sikerült. A panaszos azon agresszív viselkedése, ahogyan fenyegetőzött, miközben ököllel szétverte a kerítést, félelmet, megbotránkozást, és riadalmat keltett bennük. Továbbá elmondták, hogy ez már nem az első eset, ami most történt. A panaszos személyi sérülést magán kívül senkinek nem okozott. Mivel igazolni nem tudta magát, illetve pszichés állapota miatt, (biztonsági intézkedés) valamint általa elkövetett cselekmény (garázdaság) miatt közölte vele a r. zls. hogy elő fogja állítani a G.-i Rendőrkapitányságra, amelyet megértett és tudomásul vett.

A rendőrségi iratok szerint a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján állították elő. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek. A fenti rendelkezés a rendőrnek nem biztosít mérlegelési lehetőséget, hanem tettenérés esetén kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont előállítását.

Sem az Rtv., sem a büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, a Testületnek tehát szükséges elvégezni a fogalom elemzését ahhoz, hogy megítélhesse, jelen ügyben alappal hivatkozik-e a rendőrség a tettenérésre, mint kötelező előállítási okra.

A Btk. kommentárja szerint a bírói gyakorlat – a tetten ért tolvaj által az eltulajdonított dolog megtartása érdekében alkalmazott erőszak rabláskénti minősülése kapcsán – a tettenérés

fogalmát tágan értelmezi, nem csak a cselekmény véghezvitele közbeni leleplezést érti rajta, hanem megállapíthatónak tartja akkor is, ha a bűncselekmény felfedezése a lopás befejezését jelentő elvétel után, de még az elvitel közben történik. Tettenérésnek minősül a lakásbetörés elkövetőjének a folyamatos üldözés utáni, akár a helyszíntől távoli elfogása is, ám a folyamatos üldözés megállapításának feltétele a helyszínről távozó tolvaj *folyamatos* szemmel tartása és *megszakítás nélküli* üldözése. Amennyiben a folyamatos üldözés megszakad, nem beszélhetünk tetten ért tolvajról (lásd: Dr. Belovics Ervin – Dr. Molnár Gábor – Dr. Sinku Pál: Büntetőjog. Különös rész. Harmadik, átdolgozott kiadás. HVG-Orac, Budapest, 2003, 587-588. o.).

A Be. szerint [127. § (3) bekezdés] a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni. A Be. kommentárja is kiemeli, hogy nem csak az minősül tettenérésnek, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, hanem az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy *üldözés során* elfogja [Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262. o.]

Mind az anyagi, mind az eljárási törvényekhez fűzött kommentárból kiderül tehát, hogy a tettenérés megállapításához szükséges egyfajta folyamatosság, amely a cselekmény elkövetését az elfogással összekapcsolja. Ezért abban az esetben is, ha az Rtv. tettenérés fogalmát nem csupán a hatóság általi észlelés alapján induló intézkedésekre szorítjuk, szükséges, hogy a tetten ért személy mozgását, cselekvését – akár a szemtanúk, akár az értesítésre megjelenő rendőrök – végig kövessék a cselekmény elkövetésétől kezdve.

Mint hogy az előállítás az egyik legsúlyosabb jogkorlátozással járó intézkedés, amelyre az Rtv. lehetőséget biztosít a rendőr számára, a Testület álláspontja szerint az ezen intézkedésekre irányadó rendelkezéseket – az Rtv. 2. §-ában foglalt, az emberi méltóság és általánosságban az emberi jogok védelmével kapcsolatos rendőrségi kötelezettség minél teljesebb érvényesülése érdekében – megszorítóan kell értelmezni, és különös gondossággal kell értékelni, hogy megvalósulnak-e azok a körülmények, amelyeket az Rtv. a 33. § (1) bekezdése szerinti – azaz mérlegelés nélkül kötelező – szabadságelvonás feltételeként a törvény megfogalmaz.

A Testület az eset ennek megfelelő értékelése alapján úgy ítélte meg, hogy a panaszos vonatkozásában a tettenérés megvalósult. A panaszos cselekményét több szemtanú is figyelemmel kísérte, maguk a rendőrök is látták, hogy rugdosta a kerítést. A panaszos maga is elismerte a helyszínen is, illetve a panaszbeadványban is, hogy vitába keveredett a bejelentővel, majd a kerítésre szerelt rétegelt lemezeket elkezdte letördelni, lerugdosni.

Mivel tehát a Testület álláspontja szerint a panasz alapjául szolgáló esetben az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjára való hivatkozás a panaszos előállításához kellő jogalapot biztosított.

b) Az előállítás időtartama vonatkozásában az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

Az előállításról kiállított igazolás szerint a panaszos előállítása 16 óra 15 perctől 20 óra 40 percig tartott.

A rendőrségi iratok szerint a panaszost először az orvosi ügyeletre szállították, majd 17 óra 30 perckor helyezték el a fogdán, és kitöltették vele az ezzel kapcsolatos nyilatkozatokat, illetve letétezték a tárgyait. Ezt követően 19 óra 31 perckor kezdődött meg a kihallgatása, amely 20 óra 7 percig tartott. Ezután rabosították, majd kiállították számára az előállítás időtartamáról szóló igazolást, és végül 20 óra 40 perckor szabadították.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A Testület az időtartam értékelésekor az alábbi szempontokra volt figyelemmel. Az előállítás, mint szabadságkorlátozó intézkedés mindig célhoz kötött, ebből adódóan csak addig tarthat, amíg a célja megvalósul. Amennyiben a jelen esetben elfogadjuk azt a rendőri álláspontot, hogy az előállítás célja az volt, hogy feltárják az elkövetés körülményeit, akkor az intézkedés csak addig tarthatott, amíg ez a cél megvalósult. Az ügy körülményeinek tisztázásához pedig szükségképpen hozzátartozik a panaszos mint gyanúsított történetéről való kihallgatása. Erre a rendőrségi iratok szerint 19 óra 31 perctől kezdődően került sor, és 20 óra 7 percig tartott.

Az előállítás időtartama alatt az ügyben végzett cselekmények fenti ismertetéséből kitűnik, hogy az eljárás során több olyan „üres járat” is volt, amely idő alatt semmilyen eljárási cselekmény nem zajlott. A kapitányságon 17 óra 30 perctől a 19 óra 37 perces kihallgatás megkezdéséig a panaszos közel 2 órát töltött el úgy, hogy abban körülbelül 2 óra alatt zajlott olyan eljárási cselekmény, amely a gyanúsított kihallgatását érdemben befolyásolhatta.

Minderre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos szabadságának előállítással való korlátozása szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig tartott, hiszen a mintegy négy és fél órás intézkedés során vele szemben közel másfél - két órán keresztül semmilyen eljárási cselekményt nem végeztek. A Testület megjegyzi, hogy amennyiben a panaszos kihallgatását azért nem kezdték meg 19 órát megelőzően, mert véleményük szerint nem volt az erős ittassága miatt kihallgatható állapotban, akkor ennek tényszerű megállapítása után a panaszost későbbi időpontra történő idézése mellett szabadítani kellett volna.

Mindezekre figyelemmel a Testület álláspontja szerint sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga az előállítás időtartama miatt.

3) A panaszos sérelmezte, hogy hiába jelezte, hogy menstural, és hiába kért ennek ellátásához egészségügyi segédeszközöket, a rendőrök nem adtak neki. Amikor pedig emiatt egészségügyi ellátást kért, azt is megtagadták tőle.

A rendőrségen szolgálatban lévő – a panaszossal szemben intézkedő – rendőrök közül egyedül az ügyeletes tiszt, F.A. r. őrnagy emlékezett olyan esetre, hogy a panaszos tampont kért volna a vérzése ellátására. Azonban, amikor felajánlotta neki, hogy felmegy keres az emeleti öltözőbe nek, amint a szolgálati feladatai engedik, a panaszos gúnyosan közölte, hogy nincs rá szüksége, csak tesztelte a rendőrt.

Az egészségügyi dokumentáció nem rögzítette, hogy a panaszos az intézkedés idején mentruált volna és ezzel kapcsolatosan kért volna ellátást.

Az Rtv. 2. §-a általános jelleggel írja elő a rendőrség számára az emberi méltóság tiszteltben tartását és védelmét, illetve az emberi jogok óvását.

Az Rtv. 18. § (2) bekezdés szerint a sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni. (Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja alapján az elővezetett is fogvatartottnak minősül.)

A Szolgálati Szabályzat 51. § (3) bekezdése szerint az előállító helyiségben történő elhelyezéskor, az előállított, elővezetett, visszatartott személyt fel kell világosítani az intézkedés várható időtartamáról. Ruházatát át kell vizsgálni, és tőle el kell venni azokat a tárgyakat, amelyeket fogva tartáskor sem tarthat magánál. Nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról, szükség esetén orvosi ellátásban kell részesíteni.

A jelen esetben a panaszosi és a rendőri előadás abban megegyezik, hogy a panaszos valóban kért tampont a menstruációja miatt, azonban abban a tekintetben már eltérnek egymástól, hogy ezt a közlést a panaszos komolyan gondolta vagy csupán tesztelte a rendőrt. A rendelkezésre álló egyéb információk sem segítettek ezen ellentmondás feloldásában, hiszen önmagában az a tény, hogy az orvosi dokumentáció nem rögzíti a panaszos mentruációját, még nem zárja ki annak meglétét, mivel csupán az ittasság és a látható sérülések rögzítését végezte el az orvos az ambuláns lapon. Ezen okokból az események utólag nem rekonstruálhatóak.

A fentiek miatt a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme ebben a körben nem megállapítható.

4) A panaszos sérelmezte, hogy a melegítőjét és a cipőjét elvették a rendőrségen.

A panaszosi előadás továbbá rögzíti, hogy nem emlékszik a fenti jelenet és a rabosítás közötti időtartamra, viszont a rabosításkor már nadrágban és cipőben volt.

A rendőri jelenetéseket ezzel szemben azt tartalmazzák, hogy csupán a panaszos nadrágjának derékkötő madzagját, illetve a cipőfüzőjét vették el.

Az Rtv. 18. § (4)-(6) bekezdése szerint a rendőrségi fogdába történő befogadáskor, amennyiben a rendelkezésre álló adatokra, illetve a befogadás körülményeire vagy a fogvatartott viselkedésére tekintettel alapos okkal feltételezhető, hogy a fogvatartott saját vagy más életének, testi épségének veszélyeztetésére alkalmas tárgyat tart magánál, az élet, testi épség védelme, továbbá a bűncselekmény megelőzése érdekében a fogvatartott testét, erre vonatkozó előzetes figyelmeztetést követően - a testüregekre is kiterjedően - át kell vizsgálni. A fogvatartott testének átvizsgálása nem történhet szeméremsértő módon, és az átvizsgálás alatt más fogvatartott, illetve a fogvatartottal ellentétes nemű személy nem lehet jelen. A testüregek átvizsgálását csak orvos végezheti, amelynek során a vizsgálatot végző orvoson kívül a vizsgálat elvégzésében közreműködő egészségügyi dolgozó, valamint a vizsgált személlyel azonos nemű rendőr lehet jelen.

Ezt a rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 31. § (5)-(8) bekezdése az alábbiakkal egészíti ki: Az előállító egységben történő elhelyezést megelőzően a fogvatartott személynél lévő tárgyairól az 1. mellékletben meghatározott, letéti tárgyairól szóló, 3 példányos jegyzéket kell készíteni. A letétként kezelt fizetőeszközt címletenként és - amennyiben sorszámmal rendelkezik - sorszám szerint, a többi letétként kezelt tárgyat megnevezésük, számuk és egyedi azonosítást lehetővé tevő jellemzőik feltüntetésével kell a jegyzékben feltüntetni. A jegyzék eredeti példánya a letét őrzési helyén, a másolati példányok közül egy a fogvatartottnál, egy pedig az átíró tömbben kerül elhelyezésre.

A letétként kezelt tárgyak letételkori, valamint megfelelő állapotban történő megőrzéséről az előállító egységet üzemeltető rendőrkapitányság, határrendészeti kirendeltség, rendőrőrs, illetve a (3) bekezdés szerint kijelölt előállító egység üzemeltetője gondoskodik. Az elhelyezés megszüntetését követően a fogvatartott személy részére a letéti tárgyai átadásra kerülnek. A letéti tárgyak nem igazolt hiányának, megrongálódásának vagy megsemmisülésének okát - jegyzőkönyv felvételét követő - parancsnoki kivizsgálás keretében kell megállapítani.

Elhelyezéskor a fogvatartottat nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról. Betegség vagy sérülés esetén orvosi ellátásban kell részesíteni, ruházatát támadás vagy önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából a felügyeletet ellátó rendőrnek át kell vizsgálnia. A ruházat átvizsgálását a fogvatartottal ellentétes nemű személy nem végezheti, valamint nem lehet jelen, kivéve, ha az átvizsgálás technikai eszközzel történik. Az előállítás biztonsági követelményeire figyelemmel, valamint az esetleges önkárosítás megelőzése érdekében az előállító helyiségben a fogvatartott saját tulajdonú alsó- és felsőruházatát nadrágszija nélkül, lábbelijét cipőfűző nélkül tarthatja magánál.

A jelen esetben a panaszosi és a rendőri előadás között oly mértékű ellentmondás van, amely további bizonyítékok nélkül, a rendelkezésre álló szűkös bizonyítékok alapján nem oldható fel, így nem tisztázható, hogy a panaszostól valóban csak a magánál nem tartható tárgyakat vagy pedig nadrágját és a cipőjét is elvették-e.

A fentiek miatt a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme ebben a körben nem megállapítható.

5) A panaszos sérelmezte, hogy a beszállítása során hiába kérte a rendőröket, hogy álljanak meg a lakásánál az irataiért és a pénzért, ők megtagadták a kérésének a teljesítését.

A panaszos előállítását foganatosító rendőr szerint a panaszos említette ugyan, hogy a környéken lakik, de az állítólagos lakása a beszállításával ellentétes irányban volt, nem kérte, hogy a rendőrök vigyék haza a telefonjáért, irataiért.

A GoogleMaps adatai szerint a panaszos beszállításának útvonala valóban nem metszette a panaszos lakcímét.

A Testület újfent utal az Rtv. 2. § előírásaira.

A jelen esetben a panaszosi és a rendőri előadás között oly mértékű ellentmondás van, amely további bizonyítékok nélkül, a rendelkezésre álló szűkös bizonyítékok alapján nem oldható fel, így nem tisztázható, hogy a panaszos valóban kérte-e a rendőröktől, hogy álljanak meg a lakásán, hogy magához tudja venni az iratait és a pénzét.

A fentiek miatt a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme ebben a körben nem megállapítható.

6) A panaszos azon kifogása kapcsán, hogy a rendőrség nem szállította haza a szabadítását követően az alábbi megállapításokat teszi a Testület.

A panaszos ezzel kapcsolatban előadta, hogy megkérdezte a rendőröktől, hogy hogyan fog hazajutni, amire az volt a válasz, hogy „ahogyan akar”. Ezután a kihallgatást vezető rendőr felolvasta, hogy mit írt a jegyzőkönyvbe. A panaszos az elhangzottak felét fel se fogta, aláírta, mert már nagyon szeretett volna hazajutni. A panaszos nem tudta, hogy hány óra van, ezért kérte a magas rendőrt, hogy hadd telefonáljon, vagy legalább hívják fel neki a M.-i Polgárőrséget, hogy vigyék haza a panaszost. A rendőr a kapuszolgálatoshoz irányította, aki viszont azt mondta a panaszos kérésére, hogy nem tudja a polgárőrség számát. Ezután a kihallgatást foganatosító rendőr kilökte a panaszost az épületből, hogy mehet haza. A panaszosnak se pénze nem volt az útiköltségre, se telefonja, egy szál atlétában és szakadt tréningnadrágban volt. A Hév jegykezelője kegyes volt a panaszoshoz, de a Volánbusz sofőrje már nem, ezért a Hévállomástól gyalog (még mindig tántorogva és fázva) kellett hazamennie a panaszosnak. A panaszos nem tudja, hogy mennyi idő alatt ért haza, csak arra emlékszik, hogy fázott.

A panaszost 20 óra 40 perckor szabadították. A kihallgatást foganatosító r. hdgy. jelentésében beszámolt arról, hogy amikor a gyanúsítottat az ügyeletes szabadon bocsátotta és kísérte, valóban összetalálkozott vele a kapitányság aulájában, ahol valóban megkérdezte tőle, hogy fog hazajutni. A r. hdgy. javasolta neki, ha taxival akar menni, akkor a kapus tud neki segíteni. A panaszos hozzá intézett utasítására, miszerint őt vigyék haza a járőrök vagy a polgárőrök, azt válaszolta a r. hdgy., hogy ezt ne velem beszélje meg, mert ebben nem tud neki segíteni.

A rendőrség a Testület kifejezett kérése ellenére sem bocsátotta a Testület rendelkezésére a letéti jegyzőkönyvet, így a Testület nem tudott arról meggyőződni arról, hogy rendelkezett-e kézpénzzel az előállítás alatt. Az egyéb rendőrségi iratok csak arról

A GoogleMaps alkalmazás szerint a panaszos lakása és a G.-i Rendőrkapitányság épülete közötti távolság 14 km, amely gépkocsival 23 perc, míg gyalogosan kb. 2 és fél óra alatt tehető meg. A két város közötti helyközi buszjárat pedig napközben nem jár, azonban Hév közlekedik G. és M. városok között, ahonnan még 1 óra 10 perc (6 km) gyalogosan az út a panaszos lakcíméig.

A Testület leszögezi, hogy a rendőrségnek valóban nincs olyan kifejezett jogszabályi kötelezettsége, mely szerint az állampolgárokat egy-egy rendőri intézkedést követően haza kellene szállítani, vagy akár segédkezni kellene a hazajutásban.

A rendőrség működésére vonatkozó jogszabályok ugyanakkor több olyan rendelkezést is tartalmaznak, melyek a rendőrséget általános jogvédelmi kötelezettséggel ruházzák fel. Az Rtv. fent idézett 2. §-ának (1) bekezdése alapvetően mondja ki, hogy: „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak.”

Jelen esetben a bizonyítékok alapján nem volt egyértelműen igazolható, hogy a rendőrök megfelelően tájékoztatták a panaszost arról, hogy időben elhúzódhat a vele szembeni intézkedés. Az adott helyzetben azonban – figyelemmel az Rtv. idézett előírására – elvárható lett volna tőlük, hogy egyértelmű felvilágosítást nyújtsanak, és a panaszos figyelmét határozottan felhívják rá, hogy esetlegesen késői órán és önerőből kell majd hazajutnia. Ezen felül nem lehet vitás, hogy veszélyezteti az egészséget és a testi épséget, ha valaki arra kényszerül, hogy áprilisban, az esti órákban, lakott területen kívül közel 16 km-t tegyen meg gyalogosan, különösen, ha ittas.

A Testület abból indul ki, hogy panaszos a kapitányság épületében egyértelműen a rendőrök tudomására hozta, hogy nem tud hazajutni tömegközlekedéssel, mivel nincs nála pénz, mivel ezt a panaszosi előadást a rendőrség egyáltalán nem cáfolta. Továbbá a rendőrök láthatták, hiszen maguk is leírják, hogy a panaszos hiányos, nem az évszaknak megfelelő ruházatban van, gyalogosan pedig több mint két óráig tart az út, ami egyrészt keresztezi az autótutat, illetve többször is annak közvetlen közelében halad, ami különösen veszélyessé tette az erősen ittas panaszos hazajutását.

Minderre tekintettel a Testület úgy ítélte meg, hogy az adott helyzetben, az ügy összes körülményét mérlegelve – különös figyelemmel a rendőri tájékoztatás hiányosságaira – a fent említett általános követelmény alapján elvárható lett volna a rendőröktől, hogy a nem megfelelő ruházatban lévő, ittas panaszos hazaszállításáról gondoskodjanak.

A Testület a fentiek alapján úgy foglalt állást, hogy a rendőrség törvényi kötelezettségét nem teljesítette, és az ennek következtében kialakult helyzetben a panaszos testi épsége olyan veszélynek volt kitéve, amely miatt a Testület a vonatkozó alapjog – emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való jog – megsértését indokoltnak tartotta megállapítani.

IV.

A Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége. A Testület álláspontja szerint megvalósult a tettenérés, ezért az

előállításához szükséges jogalap megvolt, így nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga.

Ugyanakkor sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga az előállítás időtartama miatt. Szintén sérült a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való joga a hazaszállítás elmaradása miatt.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület nem tudta az ellentmondást feloldani a rendőri és a panaszosi előadás között, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme a vérzésével kapcsolatos kifogás kapcsán és a ruházat elvételére vonatkozó panasz kapcsán nem megállapítható. Szintén nem megállapítható ugyanezen okból a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme azon panasz kapcsán, hogy a beszállítása során a rendőrök a kérése ellenére nem engedték, hogy a lakásán magához vegye az iratait és a pénzét.

A megvalósult alapjogsértések a Testület megítélése szerint elérték a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2014. június 12.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag